

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 16 maj 2019
(OR. en)

2018/0162 (COD)

PE-CONS 39/19

MAR 31
OMI 13
MI 147
SOC 91
CODEC 391

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk och om upphävande av direktiv 2005/45/EG om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
DIREKTIV (EU) 2019/...**

av den

**om ändring av direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk
och om upphävande av direktiv 2005/45/EG om ömsesidigt erkännande av certifikat
för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 110, 22.3.2019, s. 125.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 4 april 2019 [(EUT ...)/(ännu ej offentliggjord i EUT)] och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) För att upprätthålla, och sträva efter att förbättra, en hög nivå av sjösäkerhet och förebyggande av föroreningar till havs är det nödvändigt att bibehålla och om möjligt stärka kunskaper och färdigheter hos unionens sjöfolk genom att utveckla maritim utbildning och certifiering i enlighet med internationella regler och teknisk utveckling, och även vidta ytterligare åtgärder för att höja kompetensbasen inom den europeiska sjöfarten.
- (2) Utbildning och certifiering av sjöfolk regleras på internationell nivå genom Internationella sjöfartsorganisationens internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning från 1978, i dess ändrade lydelse (nedan kallad *STCW-konventionen*), som senast var föremål för en omfattande översyn 2010. Ändringar av STCW-konventionen antogs 2015 avseende utbildning och kvalifikationer för sjöfolk som arbetar ombord på fartyg som omfattas av den internationella koden för fartyg som använder gaser eller andra bränslen med låg flampunkt (nedan kallad *IGF-koden*). 2016 antogs ändringar av STCW-konventionen vad gäller utbildning och kvalifikationer för sjöfolk som arbetar ombord på passagerarfartyg och ombord på fartyg som trafikerar polarvatten.

- (3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG¹ införlivar STCW-konventionen med unionsrätten. Alla medlemsstater har undertecknat STCW-konventionen och ett harmoniserat genomförande av deras internationella åtaganden bör därför uppnås genom att unionens regler om utbildning och certifiering av sjöfolk anpassas till STCW-konventionen. Flera bestämmelser i direktiv 2008/106/EG bör därför ändras för att återspegla de senaste ändringarna av STCW-konventionen när det gäller utbildning och kvalifikationer för sjöfolk som arbetar ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden, ombord på passagerarfartyg och ombord på fartyg som trafikerar polarvatten.
- (4) Koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, sådan den antogs genom resolution 2 vid STCW:s partskonferens 1995 (nedan kallad *STCW-koden*) innehåller redan riktlinjer om förebyggande av uttrötning (avsnitt B-VIII/1) och om tjänstgöringsduglighet (avsnitt A-VIII/1). Av säkerhetsskäl är det nödvändigt att kraven i artikel 15 i direktiv 2008/106/EG tillämpas och efterlevs utan undantag och att man vederbörligen beaktar dessa riktlinjer.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk (EUT L 323, 3.12.2008, s. 33).

- (5) Ett av målen för den gemensamma transportpolitiken när det gäller sjötransport är att underlätta rörligheten för sjöfolk inom unionen. Sådan rörlighet bidrar bland annat till att göra unionens sjötransportssektor attraktivare för framtida generationer och därigenom undvika en situation där det europeiska sjöfartsklustret står inför brist på kompetent personal med rätt kombination av färdigheter och kompetens. Det ömsesidiga erkännandet av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna är av avgörande betydelse för att underlätta rörligheten för sjöfolk. Mot bakgrund av rätten till god förvaltning bör medlemsstaternas beslut om godkännande av certifikat om yrkeskunnande utfärdade till sjöfolk av andra medlemsstater i syfte att utfärda nationella behörighetsbevis grundas på skäl som är möjliga för den berörda sjömannen själv att verifiera.

- (6) Direktiv 2008/106/EG innehåller också ett centraliserat system för erkännande av sjöfolks certifikat som har utfärdats av tredjeländer. Utvärderingen enligt programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet (Refit-programmet) visade att betydande kostnadsbesparingar för medlemsstaterna har uppnåtts sedan införandet av det centraliserade systemet. Utvärderingen visade dock också att när det gäller några av de erkända tredjeländerna utfärdade medlemsstaterna endast ett mycket begränsat antal intyg om erkännande av behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande från dessa tredjeländer. I syfte att använda de tillgängliga mänskliga och finansiella resurserna effektivare bör förfarandet för erkännande av tredjeländer därför grunda sig på en analys av behovet av ett sådant erkännande, inbegripet men inte begränsat till en uppgift om det uppskattade antal befälhavare, befäl och radiooperatörer som har sitt ursprung i det landet och som sannolikt kommer att tjänstgöra på fartyg som för en medlemsstats flagg. Den analysen bör lämnas in för granskning till kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS).

- (7) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av förfarandet för erkännande av tredjeländer visade Refit-utvärderingen att den nuvarande tidsfristen på 18 månader inte tar hänsyn till komplexiteten hos förfarandet som innefattar en inspektion på plats som utförs av Europeiska sjösäkerhetsbyrån. De nödvändiga diplomatiska åtgärderna för att planera och genomföra en sådan inspektion kräver mer tid. Dessutom är tidsfristen på 18 månader inte är tillräcklig om tredjelandet måste vidta korrigerande åtgärder och göra rättsliga ändringar i sitt system för att följa kraven i STCW-konventionen. Mot denna bakgrund bör tidsfristen för antagande av ett kommissionsbeslut förlängas från 18 till 24 månader och, om avsevärda korrigerande åtgärder, inklusive ändringar av rättsliga bestämmelser, måste genomföras av tredjeland bör tidsfristen förlängas till 36 månader. Dessutom bör möjligheten för den begärande medlemsstaten att preliminärt erkänna tredjelandets system för normer för utbildning, certifiering och vakthållning för sjöfolk behållas för att bevara flexibiliteten i erkännandeförfarandet.
- (8) För att säkerställa rätten till anständigt arbete för allt sjöfolk och för att begränsa snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden bör man inför ett framtida erkännande av tredjeländer ta hänsyn till om dessa tredjeländer har ratificerat 2006 års sjöarbetskonvention.

- (9) För att ytterligare öka effektiviteten i det centraliserade systemet för erkännande av tredjeländer, bör den nya bedömningen av tredjeländer som tillhandahåller ett litet antal sjöfolk till fartyg som för en medlemsstats flagg genomföras med längre mellanrum som bör förlängas till tio år. Denna längre period för en ny bedömning av systemet med sådana tredjeländer bör emellertid kombineras med prioriteringskriterier som tar hänsyn till säkerhetsfrågor och balanserar behovet av effektivitet med en effektiv skyddsmekanism om kvaliteten på sjöfolkets utbildning som tillhandahålls i de berörda tredjeländerna skulle försämrats.
- (10) Information om sjöfolk från tredjeländer har blivit tillgänglig på unionsnivå genom medlemsstaternas översändande av relevant information i deras nationella register om utfärdade certifikat och intyg om erkännande. Den informationen bör användas för statistik och politiskt beslutsfattande, i synnerhet för att göra det centraliserade systemet för erkännande av tredjeländer effektivare. På grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna bör erkännandet av tredjeländer som inte har tillhandahållit sjöfolk till fartyg som för en medlemsstats flagg under en period på minst åtta år granskas på nytt. Processen för förnyad granskning bör innefatta möjligheten att hålla inne eller återkalla erkännandet av det berörda tredjelandet. Dessutom bör den information som har lämnats av medlemsstaterna också användas för att prioritera en ny bedömning av de erkända tredjeländerna.

- (11) I syfte att ta hänsyn till utvecklingen på internationell nivå och för att göra det möjligt att snabbt anpassa unionens bestämmelser till denna utveckling bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på införande av ändringar av STCW-konventionen och del A i STCW-koden genom uppdatering av de tekniska kraven för utbildning och certifiering av sjöfolk och genom att anpassa alla relevanta bestämmelser i direktiv 2008/106/EG när det gäller de digitala certifikaten för sjöfolk. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (12) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna i detta direktiv om erkännande av tredjeländer, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011².

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (13) De bestämmelser om erkännande av yrkeskvalifikationer som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG¹ är inte tillämpliga avseende erkännande av sjöfolks certifikat enligt direktiv 2008/106/EG. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG² reglerade det ömsesidiga erkännandet av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna. De definitioner av sjöfolks certifikat som det hänvisas till i direktiv 2005/45/EG har emellertid blivit obsoleta efter 2010 års ändringar av STCW-konventionen. Därför bör systemet för ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna ändras för att återspegla de internationella ändringarna och definitionerna av certifikat för sjöfolk i direktiv 2008/106/EG. Dessutom bör de läkarintyg för sjöfolk som utfärdats under överseende av medlemsstaterna också tas med i systemet för ömsesidigt erkännande. För att undvika tvetydighet och risken för bristande överensstämmelse mellan direktiven 2005/45/EG och 2008/106/EG bör det ömsesidiga erkännandet av certifikat för sjöfolk regleras enbart genom direktiv 2008/106/EG. För att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna bör det dessutom införas ett elektroniskt system för presentation av behörighetsbevis för sjöfolk när de relevanta ändringarna av STCW-konventionen har antagits.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG av den 7 september 2005 om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna och om ändring av direktiv 2001/25/EG (EUT L 255, 30.9.2005, s. 160).

- (14) Digitaliseringen av uppgifter är en naturlig del av den tekniska utvecklingen när det gäller datainsamling och dataöverföring, och syftar till att bidra till kostnadsbesparingar och en effektiv användning av mänskliga resurser. Kommissionen bör överväga åtgärder för att förbättra hamnstatskontrollens effektivitet, bland annat en utvärdering av genomförbarheten och mervärdet i att inrätta och förvalta en central databas över certifikat för sjöfolk som skulle vara sammankopplad med den inspektionsdatabas som avses i artikel 24 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG¹, och till vilken alla medlemsstater kommer att vara anslutna. Den centrala databasen bör innehålla all den information som anges i bilaga V till direktiv 2008/106/EG om behörighetsbevis och intyg om erkännande av certifikat om yrkeskunnande utfärdade i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i STCW-konventionen.
- (15) Utbildningen av europeiskt sjöfolk till befälhavare och befäl bör stödjas med studentutbyten mellan utbildningsanstalter för sjöfolk och utbildningsinstitutioner runtom i unionen. För att sjöfolk som arbetar på fartyg som för en EU-medlemsstats flagg ska få möjlighet att främja och utveckla sina färdigheter och kvalifikationer krävs det att medlemsstaterna utbyter god praxis med varandra. Sjöfolksutbildningen bör dra full nytta av de möjligheter som programmet Erasmus+ erbjuder.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (EUT L 131, 28.5.2009, s. 57).

- (16) Kommissionen bör etablera en dialog med arbetsmarknadens parter och medlemsstaterna för att utöver de internationellt överenskomna minimikraven på utbildning för sjöfolk utveckla initiativ för maritim utbildning som medlemsstaterna ömsesidigt kan erkänna som europeiska utbildningar av högsta kvalitet för sjöfolk. Dessa initiativ bör bygga vidare på och utvecklas i enlighet med rekommendationerna från de pågående pilotprojekt och metoder som ryms inom kommissionens strategi för branschsamverkan kring kompetens.
- (17) För att öka den rättsliga klarheten och enhetligheten bör direktiv 2005/45/EG upphävas.
- (18) Direktiv 2008/106/EG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändring av direktiv 2008/106/EG

Direktiv 2008/106/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande led läggas till:

- ”43. *värmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken sjöfolk anhåller om godtagande eller erkännande av sina behörighetsbevis, certifikat om yrkeskunnande eller skriftliga intyg,
- 44. *IGF-koden*: den internationella säkerhetskoden för fartyg som använder gaser eller andra bränslen med låg flampunkt, enligt definitionen i Solas 74-regel II-1/2.29,
- 45. *polarkoden*: den internationella koden för fartyg som trafikerar polarvatten, enligt definitionen i Solas 74-regel XIV/1.1,
- 46. *polarvatten*: arktiska vatten och/eller Antarktisområdet, enligt definitionen i Solas 74-regel XIV/1.2 till XIV/1.4.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) I det enda stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

- ”1. Detta direktiv är tillämpligt på sjöfolk som anges i detta direktiv och som tjänstgör på havsgående fartyg som för en medlemsstats flagg, med undantag för”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”2. Artikel 5b är tillämplig på sjöfolk, oavsett deras nationalitet, som innehar ett certifikat utfärdat av en medlemsstat.”

3. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”10. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 19.7, ska alla certifikat som krävs enligt detta direktiv finnas tillgängliga i original ombord på det fartyg på vilket innehavaren tjänstgör, i pappersformat eller i digitalt format, och certifikatens äkthet och giltighet ska kunna kontrolleras i enlighet med det förfarande som avses i punkt 12 b i den här artikeln.”

b) Punkt 13 ska ersättas med följande:

”13. När de relevanta ändringarna av STCW-konventionen och del A i STCW-koden med avseende på digitala certifikat för sjöfolk träder i kraft ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27a i syfte att ändra detta direktiv genom att anpassa alla dess relevanta bestämmelser till ändringarna av STCW-konventionen och del A i STCW-koden, för att digitalisera sjöfolkets certifikat och intyg om erkännande.”

4. Artikel 5a ska ersättas med följande:

”Artikel 5a

Information till kommissionen

Vid tillämpning av artiklarna 20.8 och 21.2 och uteslutande för användning av medlemsstaterna och kommissionen vid beslutsfattande och för statistiska ändamål, ska medlemsstaterna årligen till kommissionen lämna den information som förtecknas i bilaga V till detta direktiv om behörighetsbevis och intyg om erkännande av behörighetsbevis. De får också på frivillig basis tillhandahålla information om de certifikat om yrkeskunnande som utfärdats till manskap i enlighet med kapitlen II, III och VII i bilagan till STCW-konventionen, såsom den information som anges i bilaga V till detta direktiv.”

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 5b

Ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstater

1. Varje medlemsstat ska godta certifikat om yrkeskunnande och skriftliga intyg som utfärdats i en annan medlemsstat, eller under dess ledning, i pappersformat eller i digitalt format, för att göra det möjligt för sjöfolk att tjänstgöra ombord på fartyg som för dess flagg.

2. Varje medlemsstat ska erkänna de behörighetsbevis som utfärdats av en annan medlemsstat eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade av en annan medlemsstat till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilaga I till detta direktiv, genom att intyga sitt erkännande av dessa bevis eller certifikat. Intyget om erkännande ska begränsas till de befattningar, funktioner och kompetensnivåer eller yrkeskunnande som anges däri. Intyget ska utfärdas endast om alla krav i STCW-konventionen har efterlevts i enlighet med regel I/2 punkt 7 i STCW-konventionen. Formuläret för intyget om erkännande ska vara det som anges i avsnitt A-I/2 punkt 3 i STCW-koden.
3. Varje medlemsstat ska, för att tillåta sjöfolk att tjänstgöra ombord på fartyg som för dess flagg, godta läkarintyg som utfärdats under överseende av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 11.
4. Vårdmedlemsstaterna ska säkerställa att de beslut som avses i punkterna 1, 2 och 3 utfärdas inom en rimlig tidsperiod. Vårdmedlemsstaterna ska även säkerställa att sjöfolk har rätt att överklaga varje vägran att erkänna eller godta ett giltigt certifikat eller avsaknaden av svar, i enlighet med nationell lagstiftning och nationella förfaranden, och att sjöfolk får lämplig rådgivning och hjälp vad gäller sådana överklaganden i enlighet med nationell lagstiftning och nationella förfaranden.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i den här artikeln får värdmedlemsstatens behöriga myndigheter fastställa ytterligare begränsningar av befattningar, funktioner och kompetens- eller yrkeskunnandenivåer när det gäller kustnära resor enligt artikel 7 eller alternativa certifikat utfärdade i enlighet med regel VII/1 i bilaga I.
6. Utan att det påverkar punkt 2 får en värdmedlemsstat, om det är nödvändigt, tillåta en ombordanställd att tjänstgöra för en tid av högst tre månader på ett fartyg som för dess flagg, medan den ombordanställda innehar ett vederbörligt och giltigt certifikat utfärdat och intygat av en annan medlemsstat, men som ännu inte erkänts genom intyg av den berörda värdmedlemsstaten.

Skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande har inlämnats till de behöriga myndigheterna ska vara lättåtkomligt.

7. Värdmedlemsstaten ska säkerställa att sjöfolk som lämnar in certifikat för erkännande, vilka avser funktioner på ledningsnivå, har tillräcklig kunskap om de avsnitt av medlemsstatens sjörättsliga lagstiftning som berör de funktioner som de tillåts att utöva.”

6. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Varje befälhavare, befäl och radiooperatör som innehar ett certifikat utfärdat eller erkänt enligt något kapitel i bilaga I, utom regel V/3 i kapitel V eller kapitel VI, och som tjänstgör till sjöss eller avser att återgå till sjöss efter en period i land, ska för att fortsättningsvis vara behöriga för sjötjänstgöring med mellanrum på högst fem år

a) uppfylla de hälsokrav som föreskrivs i artikel 11 och

b) påvisa fortsatt yrkeskompetens i enlighet med avsnitt A-I/11 i STCW-koden.”

b) Följande punkt ska införas:

”2b. Varje befälhavare eller befäl ska, för fortsatt sjötjänstgöring ombord på fartyg som trafikerar polarvatten, uppfylla kraven i punkt 1 i denna artikel och ska åläggas att, med mellanrum som inte får överstiga fem år, påvisa fortsatt yrkeskompetens för fartyg som trafikerar polarvatten i enlighet med avsnitt A-I/11 punkt 4 i STCW-koden.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Varje medlemsstat ska jämföra de kompetensnormer som den har föreskrivit för dem som ansökte om behörighetsbevis och/eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade fram till och med den 1 januari 2017 med de kompetensnormer som anges för relevant behörighetsbevis och/eller yrkeskunnande i del A i STCW-koden, och ska avgöra om det är nödvändigt att kräva av dessa innehavare av behörighetsbevis och/eller certifikat om yrkeskunnande att de ska genomgå lämplig repetitionsutbildning och fortbildning eller bedömning.”

d) Följande punkt ska införas:

”3a. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för personer som tjänstgör på gasdrivna fartyg före den 1 januari 2017 med kompetensnormerna i avsnitt A-V/3 i STCW-koden, och bedöma om dessa personer behöver uppdatera sina kvalifikationer.”

7. Artikel 19.2 och 19.3 ska ersättas med följande:

”2. En medlemsstat som genom intyg har för avsikt att erkänna de behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som avses i punkt 1 i denna artikel och som är utfärdade av ett tredjeland till en befälhavare, ett befäl eller en radiooperatör, för tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg, ska lämna in en begäran till kommissionen om erkännande av det tredjelandet, åtföljd av en preliminär analys av tredjelandets efterlevnad av STCW-konventionens krav genom insamling av den information som anges i bilaga II till detta direktiv. I den preliminära analysen ska ytterligare information om skälen till erkännande av tredjelandet tillhandahållas av medlemsstaten till stöd för dess begäran.

Efter det att en sådan begäran lämnats in av en medlemsstat ska kommissionen utan dröjsmål behandla den begäran och ska i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2 fatta beslut om att inleda en bedömning av utbildnings- och certifieringssystemet i tredjelandet inom en rimlig tidsperiod med vederbörlig hänsyn till tidsfristen i punkt 3 i den här artikeln.

När ett positivt beslut om att inleda bedömningen har antagits, ska kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån och eventuellt med deltagande av den medlemsstat som lämnar in begäran och andra intresserade medlemsstater, samla in den information som avses i bilaga II till detta direktiv och bedöma utbildnings- och certifieringssystemen i det tredjeland för vilket begäran om erkännande har lämnats in, för att kontrollera att det berörda landet uppfyller alla krav i STCW-konventionen, och att lämpliga åtgärder vidtagits för att förhindra utfärdande av falska certifikat samt ta hänsyn till om det har ratificerat 2006 års sjöarbetskonvention.

3. Om kommissionen, efter den bedömning som avses i punkt 2 i den här artikeln, konstaterar att alla dessa krav är uppfyllda ska den anta genomförandeakter för att fastställa sitt beslut om erkännande av ett tredjeland. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2 senast 24 månader efter det att en medlemsstat lämnar in en sådan begäran som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Om det berörda tredjelandet måste genomföra omfattande korrigerande åtgärder, inklusive ändringar i sin lagstiftning och sina utbildnings- och certifieringssystem för att uppfylla kraven i STCW-konventionen, ska de genomförandeakter som avses i första stycket i denna punkt antas inom 36 månader efter det att en medlemsstat lämnar in en sådan begäran som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Den medlemsstat som lämnar in den begäran får besluta att unilateralt erkänna tredjelandet fram till dess att en genomförandeakt antas i enlighet med denna punkt. I händelse av ett sådant unilateralt erkännande ska medlemsstaten meddela kommissionen det antal intyg om erkännande som utfärdats i fråga om behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande som avses i punkt 1 och som utfärdats av tredjelandet, till dess att genomförandeakten om erkännande av det tredjelandet har antagits.”

8. I artikel 20 ska följande punkt läggas till:

”8. Om det inte finns några intyg om erkännande utfärdade av en medlemsstat i fråga om behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande, som avses i artikel 19.1, utfärdade av ett tredjeland under en period på mer än åtta år, ska erkännandet av det landets certifikat granskas på nytt. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa sitt beslut efter den förnyade granskningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2 efter att medlemsstaterna och det berörda tredjelandet har underrättats minst sex månader i förväg.”

9. Artikel 21.1 och 21.2 ska ersättas med följande:

- ”1. De tredjeländer som har erkänts i enlighet med förfarandet i första stycket i artikel 19.3, inklusive de länder som avses i artikel 19.6, ska regelbundet och inom tio år efter den senaste bedömningen på nytt bedömas av kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, för att kontrollera att de uppfyller de relevanta kriterierna i bilaga II och huruvida de har vidtagit lämpliga åtgärder för att förhindra utfärdande av falska certifikat.
2. Kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, ska genomföra den nya bedömningen av tredjeländer på grundval av prioriteringskriterier. Dessa prioriteringskriterier ska omfatta följande:
 - a) Uppgifter från hamnstatskontrollen enligt artikel 23.
 - b) Antalet intyg om erkännande i fråga om behörighetsbevis, eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i STCW-konventionen, som utfärdats av tredjelandet.
 - c) Antalet utbildningsinstitutioner för sjöfolk som ackrediterats av tredjelandet.
 - d) Antalet program för utbildning och yrkesmässig utveckling av sjöfolk som godkänts av tredjelandet.

- e) Datum för kommissionens senaste bedömning av tredjelandet och antalet bristfälligheter i kritiska processer som identifierats vid den bedömningen.
- f) Varje väsentlig förändring av utbildnings- och certifieringssystemet i ett tredjeland.
- g) Det totala antal ombordanställda som certifierats av tredjelandet som tjänstgör på fartyg som för en medlemsstats flagg, och dessa personers utbildnings- och kvalifikationsnivå.
- h) Information om utbildningsnormerna i tredjelandet från berörda myndigheter eller andra berörda parter, om sådan finns tillgänglig.

Om ett tredjeland inte uppfyller kraven i STCW-konventionen i enlighet med artikel 20 i detta direktiv, ska den nya bedömningen av det tredjelandet prioriteras i förhållande till övriga tredjeländer.”

10. Artikel 25a.1 ska ersättas med följande:

- ”1. Medlemsstaterna ska lämna den information som avses i bilaga V till kommissionen för tillämpning av artiklarna 20.8 och 21.2 och för att användas av medlemsstaterna och kommissionen vid beslutsfattande.”

12. Artikel 26 ska ersättas med följande:

”Artikel 26

Utvärderingsrapport

Senast den ... [fem år efter ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv] ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en utvärderingsrapport som inbegriper förslag på uppföljningsåtgärder som ska vidtas mot bakgrund av utvärderingen. Kommissionen ska i utvärderingsrapporten analysera genomförandet av systemet för ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna, och vilka eventuella framsteg som gjorts vad gäller digitala certifikat för sjöfolk på internationell nivå. Kommissionen ska dessutom utvärdera eventuella framsteg vad gäller ett framtida erkännande av europeiska utbildningar av högsta kvalitet för sjöfolk, med stöd av rekommendationerna från arbetsmarknadens parter.”

12. Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Ändring

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27a för att ändra bilaga I till detta direktiv och relaterade bestämmelser i detta direktiv för att anpassa bilagan och bestämmelserna till ändringarna av STCW-konventionen och del A i STCW-koden.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27a för att ändra bilaga V till detta direktiv med avseende på innehåll och detaljer av specifik och relevant art i den information som medlemsstaterna ska lämna, förutsatt att dessa akter är begränsade till att beakta ändringar i STCW-konventionen och del A i STCW-koden och respekterar reglerna om dataskydd. Sådana delegerade akter får inte ändra de bestämmelser om avidentifiering av uppgifter som anges i artikel 25a.3.”

13. Artikel 27a ska ersättas med följande:

”Artikel 27a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.13 och 27 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den ... [den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.13 och 27 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
 4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
 5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
 6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.13 och 27 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”
14. Bilaga I till direktiv 2008/106/EG ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2
Upphävande

Direktiv 2005/45/EG ska upphöra att gälla.

Artikel 3
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... [24 månader efter ikraftträdandedatumet för detta ändringsdirektiv]. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

I bilaga I till direktiv 2008/106/EG ska kapitel V ändras på följande sätt:

1. Regel V/2 ska ersättas med följande:

”Regel V/2

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet
för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på passagerarfartyg

1. Denna regel är tillämplig på befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på passagerarfartyg som används på internationella resor. Medlemsstaterna ska avgöra dessa bestämmelsers tillämplighet på personal som tjänstgör på passagerarfartyg som används på inrikes resor.
2. Innan de tilldelas arbetsuppgifter ombord ska alla personer som tjänstgör på passagerarfartyg uppfylla kraven i avsnitt A-VI/1 punkt 1 i STCW-koden.
3. Befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på passagerarfartyg ska fullgöra den utbildning och förtrogenhetsutbildning som krävs i punkterna 5–9 nedan i enlighet med deras befattning, arbetsuppgifter och ansvar.
4. Befälhavare, befäl, manskap och annan personal för vilka det krävs utbildning enligt punkterna 7–9 nedan ska med högst fem års mellanrum genomgå lämplig repetitionsutbildning eller styrka att de har uppnått den föreskrivna kompetensnormen under de föregående fem åren.

5. Personal som tjänstgör ombord på passagerarfartyg ska fullgöra utbildning för att bli förtrogen med nödsituationer som är lämplig för den befattning de ska inneha, de uppgifter som de ska utföra och det ansvar de åläggs såsom anges i avsnitt A-V/2 punkt 1 i STCW-koden.
6. Personal som direkt betjänar passagerare i passagerarutrymmen ombord på passagerarfartyg ska genomgå den säkerhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/2 punkt 2 i STCW-koden.
7. Befälhavare, befäl och manskap som är behöriga enligt kapitlen II, III och VII i denna bilaga och annan personal som enligt mönstringslistan ansvarar för passagerarnas säkerhet i nödsituationer ombord på passagerarfartyg ska fullgöra godkänd utbildning i hantering av folkmassor på passagerarfartyg så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 3 i STCW-koden.
8. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person som enligt mönstringslistan ansvarar för passagerarnas säkerhet i nödsituationer ombord på passagerarfartyg ska fullgöra godkänd utbildning i krishantering och mänskligt beteende så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 4 i STCW-koden.
9. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person som tilldelats direkt ansvar för passagerares ombord- och landstigning, lastning, lossning eller säkring av last, eller stängning av skrovöppningar ombord på roropassagerarfartyg ska fullgöra godkänd utbildning i passagerarsäkerhet, lastsäkerhet och skrovhållfasthet så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 5 i STCW-koden.

10. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett skriftligt intyg på den utbildning som genomgått utfärdas för varje person som befinns vara behörig enligt punkterna 6–9 i denna regel.”

2. Följande regler ska läggas till:

”Regel V/3

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet
för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på fartyg som omfattas av IGF-koden

1. Denna regel är tillämplig på befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden.
2. Innan sjöfolk tilldelas arbetsuppgifter ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden, ska de ha genomgått den utbildning som krävs i punkterna 4–9 nedan i enlighet med deras befattning, arbetsuppgifter och ansvar.
3. Allt sjöfolk som tjänstgör på fartyg som omfattas av IGF-koden ska, innan de tilldelas arbetsuppgifter ombord, få lämplig fartygs- och utrustningsspecifik förtrogenhetsutbildning såsom anges i artikel 14.1 d i detta direktiv.
4. Sjöfolk som ansvarar för särskilda uppgifter som rör säkerhet med anknytning till omhändertagande, användning eller åtgärder vid nödsituationer med avseende på bränslet ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden.

5. Alla som ansöker om ett certifikat om grundläggande utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden ska ha fullgjort den grundläggande utbildningen i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-V/3 punkt 1 i STCW-koden.
6. Sjöfolk som ansvarar för särskilda uppgifter som rör säkerhet med anknytning till omhändertagande, användning eller åtgärder vid nödsituationer med avseende på bränslet ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden och som har blivit kvalificerade och certifierade enligt regel V/1-2, punkterna 2 och 5, eller regel V/1-2, punkterna 4 och 5 om gastanfartyg, ska anses ha uppfyllt de krav som anges i avsnitt A-V/3 punkt 1 i STCW-koden om grundläggande utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden.
7. Befälhavare, maskinbefäl och varje person med direkt ansvar för omhändertagande och användning av bränslen och bränslesystem på fartyg som omfattas av IGF-koden ska inneha ett certifikat för avancerad utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden.
8. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden ska, medan de innehar det certifikat om yrkeskunnande som beskrivs i punkt 4, ha
 - 8.1 fullgjort en godkänd avancerad utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden och uppfyllt den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/3 punkt 2 i STCW-koden, och

- 8.2 fullgjort minst en månad godkänd sjötjänstgöring som inkluderar minst tre bunkringsförfaranden ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden. Två av de tre bunkringsförfarandena får ersättas av godkänd simulatorutbildning om bunkringsförfaranden som del av utbildningen i punkt 8.1 ovan.
9. Befälhavare, maskinbefäl och varje person med direkt ansvar för omhändertagande och användning av bränslen på fartyg som omfattas av IGF-koden och som har blivit kvalificerade och certifierade enligt avsnitt A-V/1-2 punkt 2 i STCW-koden för tjänstgöring på gastanfartyg ska anses ha uppfyllt de krav som anges i avsnitt A-V/3 punkt 2 i STCW-koden om avancerad utbildning för fartyg som omfattas av IGF-koden, under förutsättning att de även
- 9.1 uppfyller kraven i punkt 6,
- 9.2 uppfyller bunkringskraven i punkt 8.2 eller har deltagit i ledningen av tre lastoperationer ombord på gastanfartyget, och
- 9.3 genomfört en sjötjänstgöring på tre månader under de föregående fem åren ombord på
- 9.3.1 fartyg som omfattas av IGF-koden,
- 9.3.2 tankfartyg som transporterar bränslen som omfattas av IGF-koden, eller
- 9.3.3 fartyg som använder gas eller bränsle med låg flampunkt som bränsle.

10. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas till sjöfolk som är kvalificerade i enlighet med punkterna 4 eller 7, beroende på vad som är tillämpligt.
11. Sjöfolk som innehar certifikat om yrkeskunnande enligt punkterna 4 eller 7 nedan ska med högst fem års mellanrum genomgå lämplig repetitionsutbildning eller styrka att de har uppnått den föreskrivna kompetensnormen under de föregående fem åren.

Regel V/4

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare och däcksbefäl på fartyg som trafikerar polarvatten

1. Befälhavare, överstyrmän och vakthavande befäl på bryggan på fartyg som trafikerar polarvatten ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för fartyg som trafikerar polarvatten i enlighet med polarkoden.
2. Alla som ansöker om ett certifikat om grundläggande utbildning för fartyg som trafikerar polarvatten ska ha genomgått godkänd grundutbildning för fartyg som trafikerar polarvatten och ska uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/4 punkt 1 i STCW-koden.
3. Befälhavare och överstyrmän på fartyg som trafikerar polarvatten ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för fartyg som trafikerar polarvatten i enlighet med polarkoden.

4. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning på fartyg som trafikerar polarvatten ska
 - 4.1 uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för fartyg i polarvatten,
 - 4.2 ha fullgjort minst två månaders godkänd sjötjänstgöring på däcksavdelningen, på ledningsnivå eller i form av vakthållningsuppgifter på driftsnivå, i polarvatten eller annan motsvarande godkänd sjötjänstgöring, och
 - 4.3 ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för fartyg som trafikerar polarvatten och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/4 punkt 2 i STCW-koden.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas till sjöfolk som är kvalificerade i enlighet med punkterna 2 eller 4, beroende på vad som är tillämpligt.
6. Fram till och med den 1 juli 2020 ska sjöfolk som har påbörjat godkänd sjötjänstgöring i polarvatten före den 1 juli 2018 kunna fastställa att de uppfyller kraven i punkt 2 genom
 - 6.1 att de har fullgjort en godkänd sjötjänstgöring ombord på ett fartyg som trafikerar polarvatten eller en motsvarande godkänd sjötjänstgöring, genom att utföra tjänster på däcksavdelningen på drifts- eller ledningsnivå under en period på totalt minst tre månader under de fem föregående åren, eller

- 6.2 framgångsrikt har genomgått en utbildning som organiserats i enlighet med den utbildningsvägledning som fastställts av Internationella sjöfartsorganisationen för fartyg som trafikerar polarvatten.
7. Fram till och med den 1 juli 2020 ska sjöfolk som har påbörjat godkänd sjötjänstgöring i polarvatten före den 1 juli 2018 kunna fastställa att de uppfyller kraven i punkt 4 genom
- 7.1 att de har fullgjort en godkänd sjötjänstgöring ombord på ett fartyg som trafikerar polarvatten eller en motsvarande godkänd sjötjänstgöring, genom att utföra tjänster på däcksavdelningen på ledningsnivå under en period på totalt minst tre månader under de fem föregående åren, eller
- 7.2 att de framgångsrikt har fullgjort en utbildning som uppfyller den utbildningsvägledning som fastställts av Internationella sjöfartsorganisationen för fartyg som trafikerar polarvatten och att de har fullgjort en godkänd sjötjänstgöring ombord på ett fartyg som trafikerar polarvatten eller en motsvarande godkänd sjötjänstgöring, genom att utföra tjänster på däcksavdelningen på ledningsnivå under en period på totalt minst två månader under de fem föregående åren.”
-